

[Hækkerup.]

til syvende og sidst er betalt af den danske Stat. Jeg vil derfor afvente en ny og bedre Begrundelse for det ærede Medlems Uvilje mod dette Ændringsforslag.

Vedrørende Ændringsforslag Nr. 3, som er stillet af det radikale Mindretal, og for hvilket det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen nu har gjort Rede, skal jeg sige, at dette Ændringsforslags Skæbne kan ikke bringe os i Affekt. Umiddelbart ser Forslaget ret bestikkende ud — som en Reverens til det kommunale Selvstyre, om man vil. Jeg for mit Vedkommende deler heller ikke den lejlighedsvis udtalte Frygt for, at modvillige Kommunalbestyrelser skulde kunne benytte en saadan Bestemmelse til at lægge Sagen Hindringer i Vejen. Jeg kan ikke rigtig se, hvilken Betydning dette Ændringsforslag skal faa, og det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem havde Held til at overbevise nogen derom. Det vil i Praksis forme sig saadan, at den paagældende Hjemmeværnsforening ved Overenskomst med Ejeren af et passende Areal kommer i Besiddelse af dette ved Køb eller Leje, og det paahviler herefter Politiet ud fra sikkerhedsmæssige Hensyn ikke alene at godkende Indretningen, men ogsaa Anlægget af en Skydebane; der forekommer mig ikke at være nogen Tvivl om, at Politiet ved Udøvelsen af denne Beføjelse vil tage alle berettigede Hensyn, ogsaa de Hensyn, det ærede Medlem eksempelvis nævnte, og jeg vil gerne understrege over for det ærede Medlem, at der jo i denne Lov ikke er Tale om, at Hjemmeværnsforeningerne faar Adgang til at ekspropriere. Jeg kan altsaa paa den ene Side ikke se, at Ændringsforslaget frembyder nogen Risiko i nogen Henseende, men kan paa den anden Side heller ikke se, at det faar nogen reel Betydning, og vil derfor anbefale mine Meningsfæller at undlade at stemme om det.

Langt det vigtigste Ændringsforslag er Ændringsforslag Nr. 5 til § 9, Stk. 1, 2det Punktum. I Lovforslagets nuværende Form bestemmer dette Punktum, at de i Vaabenloven almindeligt indeholdte Bestemmelser ikke skal være hindrende for, at Hjemmeværnsforeningerne inden for Rammerne af den afsluttede Overenskomst anskaffer og besidder Øvelsesvaaben og Ammunition dertil. Det vil med andre Ord sige, at dette Lovforslags Vedtagelse betyder, at Rigsdagen har godkendt Overenskomsten mellem Hjemmeværnsforeningerne og Krigsministeriet. Men saaledes som Bestemmelsen oprindelig var formet, omfattede den Generaldispensation, der ligger i den, den til enhver

Tid gældende Overenskomst mellem Krigsministeriet og Foreningerne. Det, der sker ved Ændringsforslaget, er, at denne Generaldispensation fra Vaabenlovens Bestemmelser knyttes til den nugældende Overenskomst, hvilket indebærer, at Ændringer i denne Overenskomst maa forudsætte Lovgivningsmagtens Medvirken i Fremtiden, og det er for mig at se en saa væsentlig Fordel, at det maa kunne berolige de ængstelige. Jeg ser derfor ikke nogen Anledning til at optage til Debat det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen rejste, og den Kritik, han fremførte mod denne Overenskomst. Det er klart, at ogsaa vi fra vor Side kunde finde Enkeltheder i den, som vi fandt for vidtgaaende — jeg tænker f. Eks. paa Overenskomstens § 3, Stk. 3 og 4 —, men rent bortset fra, at jeg for mit Vedkommende føler mig bundet ved det Standpunkt, mine Partifæller i Finansudvalget har taget til Bevillingen til Hjemmeværnsforeningerne og dermed til Overenskomsten, ser jeg ikke rettere, end at denne Overenskomst som Helhed betragtet er ret betryggende, og jeg ser ingen som helst Anledning til nu at rejse Strid om Overenskomsten, som jeg ved, det har kostet langvarige og besværlige Forhandlinger at faa i Stand. Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen ved godt, at denne Overenskomst er et Forsøg, hvis Udfald ikke paa nogen Maade paavirker det principielle Spørgsmaal, om der i den kommende Forsvarsordning skal indbygges et Hjemmeværn eller ej.

Endelig vil jeg om det kommunistiske Mindretals Betænkning blot sige, at jeg indtil videre savner en virkelig Begrundelse for det Hovedsynspunkt, at hæderlige og myndige Borgere skal have Ret til at være i Besiddelse af Haandvaaben. Jeg ønsker at stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, hvorfor Borgerne skal have denne Ret. Hvis Begrundelsen herfor er, at de paagældende skal sættes i Stand til at deltage i et væbnet Forsvar af Riget over for en invaderende Fjende, saa vil Trangen hertil kunne finde Udløsning under den nuværende Ordning under de bestaaende Hjemmeværnsforeninger. Men hvis Borgerne skal have Retten til Vaabenbesiddelse, uanset om de har denne Hensigt, er jeg blankt uenig med det ærede Medlem, og saa synes jeg, vi trænger til en klar Begrundelse for dette Standpunkt, som jeg for min Del maa se paa som lidet velovervejet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de af Justitsministeren stillede Ændringsforslag og anbefale at undlade at stemme for det af Mindretallet stillede